

ogsaa troer, der deri ligger et Motiv for Thinget til ikke at stemme for Lovens Fremme. Den ærede Rigsdagsmand har selv omtalt, at han gjentagne Gange er dømt for Dvaaksalverie; men nu at antage et Lovforslag af ham om denne Sag, og det et Lovforslag, som ikke er og ikke kan være fuldstændigt og tilstrækkeligt udarbejdet, vilde være det Samme, som om Thinget vilde give ham et Slags Rehabiliteret, (B. Christensen: Maa jeg bede om Ordet.), som om det paa en vis Maade vilde modsætte sig en Dom, som engang er afgiven af de dertil berettigede Autoriteter; det er Noget, som Thinget ved sine Lovgivningsarbejder paa ingen Maade skal indlade sig paa. Der er, efter det, jeg saaledes har udviklet, efter min Mening ingen Grund for Thinget til at gaae ind paa Lovforslaget.

Safs: Jeg skal først tillade mig at bemærke angaaende amerikansk Olie (Latter), at naar den ærede Rigsdagsmand for Thisted (Schack) gav en Patient en eller høist to Portioner amerikansk Olie, da vilde han ikke kunne blive dømt som Dvaaksalver; men gav han en Patient amerikansk Olie afservende en Uge eller 14 Dage, og saa i den Tid ogsaa hørte til hans Befindende (Latter), da vilde han efter den nugældende Retsspraxis blive dømt for Dvaaksalverie. Jeg haaber, at selv Justitsministeren vilde indrømme dette, endskiøndt jo vist Straffen vilde blive, selv anden Gang, formildet for ham til Mølet.

Hvad deruæft det Øvrige og navnlig Personalia angaaer, da maa jeg indrømme, at jeg antager, at jeg aldrig i mit Liv har vist Mangel paa Menneskelighed i min Embedsstilling, men jeg har ikke studeret Jura, og vort hele Maskinerivæsen har været og er saa udviklet, at man skulde være i høj Grad Jurist, naar man ikke i det menneskelige Liv skulde komme til at forsee sig imod vore utallige Anordninger; det kan enhver virksom Mand let komme til. Jeg er dømt to Gange som Dvaaksalver, men det anseer jeg ikke for nogen Skam for mig, da det ikke kan vanære mig, og hvis jeg ikke havde udfundet en meget besværlig Maade for at undgaae det, vilde jeg kunne være blevet dømt ogsaa tredje Gang. Jeg har nemlig skrevet for Syge til en langtfra værende dygtig

Doktor. Ellers vilde jeg maaffee neppe undgaaet at blive dømt igjen, ikke fordi Lægerne have anklaget mig, men fordi andre personlige Tjender have gjort det. Om det øvrige Fremførte kan jeg lettere forklare mig; der kan ikke være Tale om, at specielle Kundskaber behøves her, for at kunne dømme om denne Sag; thi hvor der forhandles om hvad der er enhver Mandts Ret i Landet, og hvor Staten kun skal træde til og sørge for at saa saa Misbrug som muligt finde Sted, der kan ikke Meningen være, at vi skulle bestemme, hvad der er Dvaaksalverie. Dette have jo Juristerne selv ikke kunnet komme ud af det med, og derfor toge de deres Tilflugt til et ganske andet Begreb, nemlig „uberettiget Lægepraxis“. I det Hele taget maa jeg, vist imod flere af de Herrer Juristers Dverbevisning, dog gjøre den Bemærkning, at, naar specielle Kundskaber især i Jura stedse fordredes, vilde det jo være umuligt for noget Medlem heraf Thinget, naar han ikke var en complet Jurist, at fremkomme med noget som helst Lovforslag; og dette er dog vel ikke Meningen af vort Sæde her.

B. Christensen: Jeg vil blot tillade mig et Par korte Erindringer imod de Bemærkninger, den ærede Rigsdagsmand for Thisted (Schack) har fremsført imod Forslaget.

Han har gjentagende anført, at der fattedes Thinget den fornødne Sagkundskab til at behandle det foreliggende Forslag. Jeg troer, at det er meget betænkeligt, at et Medlem vil bedømme den Sagkundskab, der maatte findes i Forsamlingen, og jeg kan i det foreliggende Tilfælde paa ingen Maade indrømme ham, at det Kjendskab og den Indsigt, der i Særdeleshed fra Borgernes Standpunkt udfordres for at bringe noget Godt og Nyttigt ud af den foreliggende Sag, skulde mangle os. Det Andet, jeg vil tillade mig at gjøre gjældende imod ham, er, at det forekommer mig, at den Betragtning, han anstillede, og hvorpaa han vilde bygge sin Fraraadelse af Forslaget, heller ikke her var paa sit rette Sted, den Betragtning nemlig, at det, da Forslagsstilleren i et Par Tilfælde har været undergivet Domme for det saakaldte Dvaaksalverie, dersom vi behandlede Sagen og kom til det af Forslagsstilleren foranstuede Resultat, vilde see ud, som om vi der-